

	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
	001	06	13	20	27	34	41	48	55	62	69	76	83	90	97	04	11	18	25	32	39	46	53	60	67	74	81	88	95	02	09
	001	06	13	20	27	34	41	48	55	62	69	76	83	90	97	04	11	18	25	32	39	46	53	60	67	74	81	88	95	02	09

Perjantaina 22. maaliskuuta 2013

MAASEUDUN TULEVAISUUS

23

PÄIVÄSTÄ TOISEEN

22.03.13

Aurinko nousee

Helsingissä kello 6.16
ja laskee kello 18.40
Oulussa kello 6.11
ja laskee kello 18.40
Utsjoella kello 6.02
ja laskee kello 18.38

Päivän sana

22.3. Jumalan sana ei ole voinut raueta tyhjiin. Eivät kaikki israelilaiset kuulu tosi Israeltiin, eivätkä kaikki Abrahamin jälkeläiset ole oikeita Abrahamin lapsia. Room. 9:6–7
23.3. Onko ketään Herran, meidän Jumalamme, vertaista? Hän istuu valtaistuimellaan korkeuksissa mutta näkee alas maan syvyyksiin. Ei ole taivaassa, ei maassa ketään hänen vertaistaan! Ps. 113:5–6
24.3. Jeesukselle tuotiin aasi, ja hän

nousi sen selkään, niin kuin on kirjoitettu: ”Älä pelkää, tytär Sion, sinun kuninkaasi tulee! Hän ratsastaa nuorella aasilla.” Joh. 12:14–15

Nimipäiviä

Tänään perjantaina: Vihtori Huomenna lauantaina: Akseli Ylihuomenna sunnuntaina: Palmusunnuntai, Gabriel, Kaapo, Kaapro, Kaappo

Mietelause

Palmusunnuntaina, kun haetaan pajunkissoja palmuiksi tupaan, tuodaan myös pieniä rauduskoivun oksia vesilasini. Niin monen päivän perästä kuin varvut ovat hiirenkorvalla, niin monen viikon perästä ovat metsässä puut hiirenkorvalla.

Vanhaa ajantietoa Kangasniemeltä

MERKKIPÄIVIÄ

70-VUOTIAS

Maanviljelysneuvos **Esko Jokiniemi** 26.3. Liperi. Vastaaotto kotona Viinijärvellä klo 14–19.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Julkaisemme vain päiväsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäiväietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Kuvaksi käy mustavalko- tai värikuva. Palsta on maksuton. Tiedon tulee olla perillä viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Osoite: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai sähköpostilla merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi

SANA PALMUSUNNUNTAIKSI

Seuraavana päivänä levisi tieto, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin. Ihmiset, joita oli saapunut juhlille suurin joukoin, ottivat palmunoksia ja menivät häntä vastaan huutaen: ”Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä, Israelin kuningas!”

Jeesukselle tuotiin aasi, ja hän nousi sen selkään, niin kuin on kirjoitettu: ”Älä pelkää, tytär Sion, sinun kuninkaasi tulee! Hän ratsastaa nuorella aasilla.”

Opetuslapset eivät vielä tuolloin ymmärtäneet tätä, mutta kun Jeesus oli kirkastettu, he muistivat, että hänestä oli näin kirjoitettu ja että hänelle myös oli tapahtunut niin.

Ne, jotka olivat olleet Jeesuksen mukana, kertoivat, miten hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista. Tämän vuoksi, kuultuaan millaisen tunnusteon Jeesus oli tehnyt, ihmiset lähtivät joukolla häntä vastaan. Fariseukset puhuivat keskenään: ”Näettekö? Mikään ei auta. Koko maailma juoksee hänen perässään.”

Niiden joukossa, jotka olivat tulleet juhlille rukoilemaan Jumalaa, oli myös muutamia kreikkalaisia. Nämä menivät Filippuksen luo – sen, joka oli Galilean Betsaidasta – ja sanoivat: ”Me haluamme tavata Jeesuksen.”

Filippus meni puhumaan asiasta Andreakselle, ja sitten he molemmat menivät Jeesuksen puheille. Jeesus sanoi heille: ”Hetki on tullut: Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti, totisesti: jos vehnäjyvää ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon.” Joh.12:12–24

Ihaa ja ahaa

Palmusunnuntain kertomus Jerusalemiin aasilla ratsastavasta Jeesuksesta voidaan nähdä vertauskuvana hengellisen elämän lainalaisuuksista. Tällöin Jerusalem voisi kuvastaa meidän sisimpäämme ja aasi voisi kuvastaa Pyhää Henkeä.

Pyhän Hengen tehtävä on kantaa Kristus sydämeemme niin kuin aasi kantoi Jeesuksen Jerusalemiin.

Pyhällä Hengellä on tiettyjä aasimaisia piirteitä. Ensinnäkin hänellä on suuret korvat. Hän kuulee hiljaisimmatkin kuiskauksemme ja salaisimmatkin ajatuksemme. Hän rukoilee puolestamme sanattomin huokauksin.

Jouko Ala-Prinkkilä

Toiseksi hänellä on vahva selkä. Hän tuo meille suuria säkkillisiä hedelmiä ja vie pois säkkipäällä syntejämme.

Kolmanneksi hänellä on lyhyet jalat. Hän on lähellä niitä, jotka syystä tai toisesta ovat maahan painettuja.

Neljänneksi hän on itsepäinen.

Emme kykene hallitsemaan häntä, vaan hän vaikuttaa missä ja miten tahtoo. Hän kuitenkin tottelee ratsastajaansa. Hän on Jeesuksen Kristuksen henki.

Jerusalem kuvastaa ailahtelevaista sisimpäämme. Aluksi jerusalemilaiset toivottivat Jeesuksen tervehdulleeksi hoosiannaa huutaen ja palmunoksia heiluttaen. He olivat valmiita korottamaan hänet kuninkaakseen.

Vähän myöhemmin hoosianna-huudot vaihtuivat ristiinnaulitse-huutoihin ja palmunoksien heiluttelu ruoskaniskuihin. Jerusalemilaiset pettyivät Jeesukseen, joka ei vastannut heidän messiasodotuksiaan. Niinpä kuninkaana valtaistuimelle aiottu tuomittiin rikollisena ristiille.

Palmusunnuntain kertomus kutsuu meidät tutkimaan sisäistä jerusalemiämme. Kaikuvatko sen kaduilla hoosianna-huudot vai ristiinnaulitse-huudot? Osammeko iloita Jeesuksesta vai olemmeko pettyneitä häneen?

Palmusunnuntain evankeliumissa kerrotaan, että ihmiset juoksivat Jeesuksen perässä ymmärtämättä, mihin hän oli menossa. Jopa opetuslapsetkin oivalsivat Jeesuksen päämäärän vasta jälkeinpäin. Ihaa-elämystä seurasi ahaa-elämys.

Palmusunnuntain evankeliumi kutsuu meitä perässä juoksemisen sijasta aitoon seuraamiseen. Se on kutsu ristiinitielle. Jeesus sanoo: ”Totisesti, totisesti: jos vehnäjyvää ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon.”

PEKKA FALI

Kopio Kleinehin teoksesta Jäämurtaja Murtaja on saanut uutta ilmettä osittaisessa puhdistuksessa, tutkija-konservaattori Päivi Kyllönen-Kunnas Oulun taidemuseosta näyttää.

Kiire ei sovi konservoijalle

Välineet kehittyvät huimaa vauhtia, mutta käsityölle jää aina tärkeä osa.

.....

OULU (MT)

Vanhon esineiden tutkimusmenetelmät ja välineet kehittyvät kovaa vauhtia. Esimerkiksi 3D-kuvaus on pian arkipäivää tutkijoiden työssä.

3D-kuvaa voi pyöritellä ja tarkastella tietokoneen näytöllä. Ohjelmistot kehittyvät ja laitteet halpenevat nopeasti, iloitsee esinekonservaattori **Jari Heinonen** Oulun yliopiston arkeologian laboratoriorista.

Vaikka tekniikka kehittyty, käsitöylle ja kärsivällisyydelle täytyy varata paljon tilaa konservoinnissa. Heinonen myöntää. Esimerkiksi Iin kalmistossa ruumiit 1200–1300-luvulta olivat vain noin sentin paksuisena kerroksena maassa.

Esine kertoo tarinaa

Iin Vanhan Haminan kaivaustöiden yhteydessä löytyi myös noin 40-vuotiaan naisen ruumis. Häntä oli suojellut kaulassa ollut pronssiristi.

”Pronssista tulee maaperään yhdisteitä, jotka tappavat ha-

jottajabakteereja”, Heinonen selventää.

Ilman konservaattoria niin risti kuin sen ympärille jääneet materiaalit olisivat kuitenkin tuhoutuneet. Huolellisella tutkimuksella saatiin selville kuolleen ikä, hänen päällään olleiden vaatteiden laatu (kasviskuitua) ja hautaustapa (juultavasti käärinliinaan kiedottuna ilman arkkua).

Kaulassa ollut risti oli Suomessa harvinainen mutta Venäjällä yleinen.

”Voidaan olettaa, että Iin seudulta oli tiiviit yhteydet itään. Se tiedetään että jokisuulla oli vilkas kauppapaikka”, Heinonen sanoo.

Vanhat aineet arvossa

Konservaattori arvostaa vanhoja materiaaleja ja menetelmiä. Tutkija-konservaattori **Marja Halttunen** sanoo, että esimerkiksi öljymaalin käyttäytymisestä on tietoa hyvin pitkältä ajalta. Halttunen esittelee 1930-luvulta olevaa kipsipatsasta, jonka hän on palauttanut palasista entiseen asuunsa.

Kipsipatsaan liimaus kesti kolmatta viikkoa.

Samantapaista kärsivällistä työtä teki aikoinaan myös esi-

neen korjaajien ammatikunta. ”Esimerkiksi posliinilautasia

Kipsipatsas 30-luvulta oli mennyt palasiksi mutta on taas ehjä.

korjattiin joko siksi, että muita ei ollut tai siksi että esineet olivat niin arvokkaita. Usein molemmista syistä.”

Vanha vaikutelma esiin

Tutkija-konservaattori **Päivi Kyllönen-Kunnas** Oulun taide-

museosta sanoo konservaattorin tarvitsevan restauroijan taitojen lisäksi kemian, fysiikan ja historiatieteiden tuntemusta.

Restaurointi voi palauttaa esimerkiksi taide-esineen alkuperäisen vaikutelman. Tästä saa hyvän käsityksen osittain

puhdistetusta taulusta, jonka vasemman reunan pintaa Kyllönen-Kunnas on puhdistanut. Osasta teoksesta on vain poistettu ja ohennettu lakkaa. Pääosa maalauksesta on vielä pintalian ja kellastuneiden lakkakerrosten alla.

Posliiniesineet olivat arvokkaita, ja niitä korjattiin yleisesti.

Puhdistettu alue hohtaa meren ja valon tuntua, kun puhdistamaton on harmaan kalvon alla.

”Vanhoja maalauksia voi puhdistaa itse pölyhuiskulla – kymmenen sentin päästä”, Kyllönen-Kunnas sanoo. Edes kehyksiä ei saa pyyhkiä kostealla.

JOUKO RÖNKÖ

Pohjoismaisen konservaattoriiliton Suomen osasto täyttää 50 vuotta.

Sen kunniaksi Pohjois-Pohjanmaan museon infotilaan on pienoisnäyttely 19.3. – 25.4.

Sarka kokosi ensimmäisen verkko-näyttelynsä

Maatalousmuseo Saran kotisivuille on avattu museon historian ensimmäinen verkkonäyttely.

Akateemikko Nils Westermarkin 1930- ja 1940-luvuilla ottamat kuvat ihastuttivat museokävijöitä vuoden vaihteessa esillä olleessa näyttelyssä. Nyt hänen otoksiaan voi tutkailla verkkonäyttelyssä.

Westermark toimi Helsingin yliopiston maanviljelystieteen professorina vuosina 1949–1973 ja maatalousministerinä kahteen otteeseen, vuosina 1953–1954 ja 1970.

Kuivinsa Westermark on tallentanut muun muassa maatalousnäyttelyitä, karjanjalostus toimintaa, viljelyskokeita ja maatalouskoneiden koetuksia, maatalouden uutuuksia ja alan kehitystä.

Näyttely löytyy osoitteesta www.sarka.fi ->näyttely ->verkkonäyttely.

MT

KUOLLUT

Kunnallisneuvos Pentti Helander

Isäni, kunnallisneuvos Pentti Helander asui monista sairauksistaan huolimatta kotonaan Kemiössä ja menehtyi lähes 90-vuotiaana 18.2.2013. Hän oli syntynyt 1.10.1923.

Hän oli kolmilapsisen viljelijäperheen keskimmainen. Nuoruudenunelmissa oli lakimiehen tai arkkitehdin ura. Työpanosta kuitenkin tarvittiin kotitilalla, eikä rahaakaan ollut opintielle maamieskoulua enempää.

Hänen elämänsä kolme peruspilaria olivat talonpoikaisuus, keskustapuolue ja yhteiskunnalliseen oikeudenmukaisuuteen, vapauten ja demokratiaan.

Kotitila oli hänen elämänsä keskipiste, mutta hän oli vuosikymmeniä myös Varsinais-Suomen vaikutusvaltaisimpia keskustalaisia.

Suomenmaa-lehden levikki- ja markkinointipäällikkönä

Helander toimi kolmella vuosikymmenellä eläköityen 1987. Siivelinkeinona hän myi muun muassa kodinkoneita, viljaa, maatalouskoneita ja lannoitteita.

Helanderin vuosikymmeniä kestäneet luottamustehtävänsä alkoivat kotikylän koulun ja urheiluseura Kemiön Kiilojen johtokunnista. Hän perusti Kemiöön Maalaisliiton paikallisosaston ja valittiin kunnanvaltuustoon 1960. Siitä jatkui 32 vuotta kunnan, seurakunnan, maakunnan ja valtakunnan tasoon luottamustoimissa.

Helanderille myönnettiin useita kunniapuheenjohtajuuksia, ansiomitaleja ja kultaisia kunniamerkkejä. Kunnallisneuvoksen arvonimen hän sai 1993.

Keskustan puolue-elimissä hän toimi vuosikymmeniä. Puoluekokousedustajana Helander oli yli 50 vuotta. Hän oli vanhan ajan kenttätöntekijä, jonka kokemuksia ja näkemyksiä myös puoluejohto kuunteli.

Harrastuksikseen hän mai-